

VALMIERAS ĶĪMĪĶIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avižē iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1987. gada 3. septembrī

Nr. 35 (405)
Cena 1 kap.

PSKP CK jūnija plēnuma lēmumu gaismā

Mazi sīkumi traucē lielus darbus

Par gatavošanas valsts pieņemšanai un pārkaršanas procesu norisi tiek runāts daudz. Protams, tas neizslēdz savu nodevu modes runām. Un tomēr visi mūsu dzīves labklājībai iecerētie pasākumi nedos efektu bez aktīvas strādājošo iekļaušanas tajos, bez to vērtēšanas. Tātad bez runām nekādi neiztik.

«Valmieras Ķīmīķis» savas domas par pārkaršanas iespēju rezervi izteikusi partijās 4. ceha organizācijas sekretārs IMANTS MENESS un 13. ceha elektroatslēdznieks MIHAILS ZLIDENS. Sodiens lūdzam dalīties pārdomās tehniskās kontroles daļas kontrolieri VIJU TOBISI (attēlā), kuras darbalaucis ir ienākošās un ražotās produkcijas pārbaude 7. cehā. Tehniskā kontrole ir tas dienests, kuram būs maksimāla atbildība, kad sāksies produkcijas valsts pieņemšana. Vai mūsu produkcijas kvalitātes uzlabošanai un darba pilnveidošanai kopumā, pēc kontrolieres domām, vēl ir rezerves?

— Tehniskās kontroles daļas darbinieces ir iepazīstinātas ar tiem noteikumiem un prasībām, kādas būs darbam valsts pieņemšanas apstākļos.

Domāju, ka man strādāt ir un būs vieglāk un vienkāršāk nekā daudzām manām kolēģēm. 7. ceha brāķēšanas nodalījuma darbiniece par apzinīgu atliekmi pret darbu nav lieki jārunā. Manuprāt, te ir vieta raksturot viņu darbu kā centīgu strādāšanu šo vārdu vislabākajā nozīmē. Brāķētājam nav jāaizrauda, viņu darba pārbaudes rezultāti jau iepriekš ir zināmi — aizrādījumu nebūs. Te ikvienai brāķētājai ar mierīgu sirdi varētu uzteikt personīgo zīmodziņu, un TKD uzraudzība nebūtu vajadzīga.

Ģadās sīkas konflikta situācijas par ienākošo audumu, taču tas parasti novēršam darba kārtībā. Nedaudz citādi ir ar to strādājošo atliekmi, kuru darbs ir pie apdāres līnijām. Te ir nepieciešama daudz stingrāka kontrole, īpaši nakts maiņas; ir gadījumi, kad strādnieki, pārkāpjot tehnoloģisko režīmu, pieļauj lielākus ātrumus nekā tas noteikts. Ir nepieciešams uzstādīt ātrumu ierobežojumus un pasākumus iekārtās, lai aizšķersotu ceļu tehnoloģiskā režīma pārkāpumiem. Kaut gan vispārīgām kārtībām vajadzētu sākt katram strādniekam ar savu sirdsapziņu. Dažiem sirdsapziņa ir visai nosacīta jēdziens un, ja kolektīva gādās tādi, kuriem ir vienaldzīgs kopīga darba kvalitātes iznākums un viņi domā tikai par savām interesēm, — katram tādām taču kļāt neizstāvēsi. Rezultāta cieš visi.

Jautājums par ātrumu ievēroša-

mam atpakaļ transportējot un gājot sabojātus audumus. Čehs to klusējot piecēš un tik maksā. Bet atbildība par pretenzijām taču jāuzņemas kādam konkrētam cilvēkam. Atceros, pagājušajā gadā par transportējot sabojātu audumu nerāžīgās izmaksas sasniedza lielu summu. Kad meklēja vainīgo, — neatrada. Par rezultātu līdzatbildīgi, diemžēl, nav transporta strādnieki, bet arī viņiem jābūt materiāli atbildīgiem, lai arī viņi sedz izdevumus par sabojāto. Darbs ar to iegūst. Bet jautājums par noliktavām ir samīzist!

Ne vienmēr kārtība ir ar tehnisko dokumentāciju. Čehā sarazoti pāri par 2 tūkst m jauna zīmējuma drukātais dekoratīvais audums. Tas iekļauts augusta ražošanas plānā. Esmu spiesta produkciju realizācijai aizturēt, jo vēl līdz šim nav apstiprināts produkcijas etalons. Maksimālistiskajā padomē zīmējums pieņemts jau sen, un es neatrodu nekādu attaisnojumu dažu atbildīgu personu bezatbildībai un nolaidībai.

Atsevišķos gadījumos visiem ceļiem nav vienoti, kopīgu interešu par kopejo lietu. Piemēram, uzņēmuma standarts paredz dekoratīvo audumu brāķēšanu 4. cehā nevērtēt brāķēšanas procesā diegu līmeņumus audumā. Mūsu čehā turpretī šie līmeņumi koronizācijas procesā pārdeg, audumā rodas defekts. Līdz ar to palielinās čeha atgājas. Bet pirmsākumi defektam nevienam neinteresē, nepastāv vienoti brāķēšanas noteikumi.

Liels deficīts ir bakelīta čaulas. Audums jātin uz tām, bet čaulu trūkst. Tinām uz plastmasas, bet cik ilgi? Ja gadsies kāds principiāls paterētājs, tas audumu neņems. Vai būs atbildīgs čehs par apgādes nevarēšanu?

Nav noliedzams, ka sadzīves jautājumu risināšanā daudz darīts rūpnīcā. Bet kāpēc visi grieztāji nevar nopirkt brāķēto dekoratīvo audumu? Runāts par to daudzkārt, bet viss kā bijis, tā arī palicis. Arī organizētas strādājošo apgādes ar produktiem nav. Kulnārija iepirkties var tikai tie, kuri iemanās darba laikā atrauties no darba un iziet cauri caurlaidei. Dažreiz ar apsardzi nākas skaidroties par to.

Mūsu dzīve sastāv no daudzjiem sīkumiem. Bet, ja nenokārtoti sīkumi ir un daudz, tie kļūst par lielu traucēkli. Es domāju, ka visgrūtākais ir sākt iekustēšanos. Bet ir jāsāk.

- Inārs Poļaks, Anita Primane, Māra Zariņa — 2. cehu,
- Aldis Rudzītis — 1. cehu,
- Harijs Holsts, Guna Labrence — 4. cehu,
- Vladimirs Višņakovs — 5. cehu,
- Georgs Admins — 6. cehu,
- Andrejs Miglenieks — 7. cehu,

- Jānis Pētermanis — 13. cehu,
- Andris Brutāns — 16. un 17. cehu,
- Alvina Sidorova — 18. cehu,
- Vilnis Miodle — 19. cehu,
- Gita Gātere — administrācijā,
- Lekciju laiku noteiks pēc cehu un attiecīgo speciālistu vienošanās.

Vienotā politdiena

rūpnīcā notiks 8. septembrī. Tēma: «Būt ražošanas saimniekam, ieviest saimniecisko aprēķinu, pašfinansēšanos, paspārvaldi» (sakārā ar Likumu par valsts uzņēmumu).
Lektori — rūpnīcas vadītie speciālisti — apmeklē sekojošus kolektīvus:

Lielā Oktobra 70. gadadienu sagaidot

Apsveicam RUTU LEZDĪNU!

Savas saistības sociālistiskajā sacensībā par Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu cienīgu sagaidāšanu pirms termiņa izpildījusi aušanas čeha trešās maiņas audeja Ruta Lezdīna. 26. augustā darba biedri sirsnīgi sveica pirmrindnieci ar divpadsmitās piegādes personiskā uzdevuma izpildi. Kopš piegādes sākuma Ruta Lezdīna noudusi jau turpat 900 tukstošus metru stikla auduma, gūstot arī augstus kvalitatīvus rādītājus.

Audeja vairāk nekā pusi no sava mūža atdevusi savai rūpnīcai, savam ceļam. Pēc 36. PTV pabeigšanas (1. izlaidumu) viņa jau ar pirmajiem darba mēnešiem aplicinājusi sevi kā apzinīgu, iniciatīvas bagātu darba darītāju, ar lielu atbildības sajūtu izpilda ražošanas uzdevumus. Viena no pirmajām Ruta Lezdīna sāka apkalpot ievērojami lielākas stēļu zonas nekā paredzēts normatīvos. Arī tagad viņa strādā pie 38 līdz 40 čehoslovaku pneimatiskajām stēļēm. Tas ir krietni vairāk nekā tipveida zonas. Neatslabstošu uzmanību audeja veļi produkcijas kvalitātei. Paredzēto 93 procentu vietā viņa sarāž līdz 98 procentiem elektroizolācijas auduma.

Komplekss, kurā strādā Ruta Lezdīna, apgūst jauno progresīvo brigādes darba organizācijas formu. Līdz ar to pieaug ražošanas intensitāte. Audejai jāizpilda pamatoperācijas, jāseko tehnoloģiskajam procesam, jāseko, lai iegūtu augstas kvalitātes audumu.

Kolektīva Ruta Lezdīnu ciena. Viņa ir atsaucīga un iejutīga, sevišķi pret jauno maiņu. Alzvaditajos gados pirmrindniece palīdzējusi apgūt audejas profesijas iemaņas ap 20 jaunām audejām. Nekad viņa neliedz padomu un praktisku palīdzību 36. PTV meitenēm un tām strādniecēm, kas profesiju apgūst uz vietas čehā.

Ruta Lezdīnas pieredze paaugstināto zonu apkalpošanā zināma ne tikai mūsu uzņēmumā. Vairākkārt viņa atzīta par nozāres labāko audeju, ar viņas pieredzi iepazīstinās daudz radniecisko uzņēmumu strādnieki un speciālisti. Par augstiem sasniegumiem audejam apbalvota ar III pakāpes Darba Slavas ordeni, daudzām sacensības uzvarētāja nozīmēm, Goda rakstiem.

LUBOVA LUSINA,

aušanas čeha sociālistiskās sacensības inženiere

Audzinašanā problēmu daudz

Pagājušajā nedēļā kultūras namā notika rajona skolotāju konference. Tajā piedalījās arī mūsu rūpnīcas audeja OLGA IVANOVA. Viņa vada arodkomitejas komisiju skolas un ģimenes sadarbībā bērnu un pusaudžu audzināšanā. Sodiens mēs publicējam Olgas Ivanovas runu rajona skolotāju konferencē.

MŪSU komisija veic darbu, lai palielinātu strādājošo kolektīva lomu jaunās paaudzes audzināšanā. Esam apguvuši tādas darba metodes kā sapulču organizēšanu kopā ar vecākiem, klašu audzinātājiem, pārstāvjiem no vecāku darba vietas, tajās tiek uzaicināti nesemkīgie un nedisciplinētie skolēni. Mums ir ciešas saiknes ar RIK nepilngadīgo lietu komisiju. Komisijas locekļi piedalās skolu vecāku sapulču darbā. Iespēju robežās palīdzam jauniešiem, kuri nav beiguši vidusskolu, iekārtoties darbā. Pusaudžu audzināšanas jautājumi tiek apspriesti darba kolektīvu sapulcēs, cehu komiteju sēdēs. Tiek piemēroti sabiedriskās ietekmes līdzekļi nolaidīgiem vecākiem.

SKOLAS brīvdienu arodkomiteja organizēja bērnu atpūtu: ekskursijas pa kauju un darba slavas vietām, vasaru pionieru nometnē, dienas darba nometnes šefības kolhozos. Darbojas bērnu sporta sekcijas «Baiju» kompleksā, pie DOSAAF — automodelisms. Daudzu mūsu rūpnīcā strādājošo bērni izmanto šīs iespējas.

DARBA procesā rodas arī tādas problēmas, kuru sekmīga risināša-

na atkarīga ne tikai no komisijas vai darba kolektīva. No skolām, kur mācās mūsu bērni, pastāvīgi saņemam ziņas par sekmību un disciplīnu, par to savlaicīgi tiek informēti rūpnīcas kolektīvi. Ir jau pie mums arī vecāki, ar kuriem tiekamies bieži, un, neraugoties uz to, ne vienmēr rezultāti ir pozitīvi. Domāju, bieži nenopietna atliekme pret skolēnu sākas no pirmajiem mācību dienām. Ne jau visi vecāki spēj palīdzēt mācības, bet bieži arī skola nokavē īsto brīdi, lai ieinteresētu bērnu mācīties. Ja skolēns pirmo gadu ir nesemkīgs, uzskatu, ka vainīga ir tikai skola. Bet bērns uzvedības pamati tiek likti ģimēnē.

MŪSU steidzīgajā gadsimtā nepietiekamu uzmanību veltām cilvēkam. Nav tādas tehnikas, robotu, kas spētu aizstāt cilvēciski atliekmi pret cilvēku, vēl jo vairāk — pret mazo pilsoni, kurš tikko ienāk dzīvē. Reiz kāda meitene palūdza mūs, lai, nodarbodamies ar pusaudžu, nodarītos arī ar bērniem, lai tie kaut piecas stundas nedēļā veltītu bērniem.

(Nobeigums 2. lpp.)

(Sākums 1. lpp.)

ZEMA līmeni skolās notiek patriotiskā audzināšana. Brižiem mūsu bērniem ir aptveroša informācija par estrādes un kino māksliniekiem, bet absolūti nekas nav zināms par ražošanas pirmirindniekiem, par mūsu darba veterāniem. Bet tas taču ir patriotiskās audzināšanas pamats.

MOSU komisija var tikai sabiedriski ietekmēt vecākus, kas nolaidīgi veic savu uzdevumu. Saruna sedē, sabiedriskais noplūds darba kolektīvā, publikācija «Valmieras Ķīmiķi». Reizēm pēc palīdzības griezumam pie izpildkomitejas nepilngadīgo lietu komisijas, uzlietam naudas sodu. Rūpnīcas 1987. g. kolektīvā ligumā ir tāds punkts: «Pēc darba kolektīva lēmuma vecākiem, kuri nepietiekami aktīvi piedalās audzināšanā vai kuriem bērni ir uzskaitē milicijas bērnu iestābā vai nepilngadīgo lietu komisijā, daļēji tiek samazināts atalgojums par gada darba rezultātiem». So punktu mēs pielietojam.

KAD tiek izskatītas uzskaitē esošo bērnu lietas, vēlams un nepieciešama mūsu klātbūtne. Un ne tikai klātbūtne, bet, lai ar mūsu viedokli reģinātos. Tad arī kontakts būtu labāks, un mēs strādātu ne tikai pārskata pēc. Piemērs. Sergejs Kalniņš. Ar šo zēnu mēs «karojam» jau gadus 5—6. Tika lemts jautājums par viņu arī nepilngadīgo lietu komisijā. Māte lūdza pusi no sūtīt uz speciālo skolu, mēs lūdzām atstāt māti, bet komisija nolēma sūtīt pie tēvoča Sedā. Mēs no savas puses centāmies ieskaidrot, ka šis tēvocis ir dzerājs, ka zēna raksturs kļūvis ļoti sliktāks. Uz to biedrs Greiškāns atbildēja, ka mums par to nejaūtā. Tā arī gadījās, ka Sergejs braukāja uz skolu no Sedas uz Valmieru. Tēvocis dzēra, gatavoja pašbrūni, puisis kļūstot, bet pašlaik atrodas medicīniskai izmeklēšanai Zilākalna slimnīcā. Bet ko tālāk? Kurš pieļiks visas pūles, lai viņu glābtu? Bet mēs sešus gadus tikai sarakstāmies. Izpildkomitejai raksta mums, mēs — izpildkomitejai. Re-

zultātā zaudējam cilvēku. Man šķiet, ka izpildkomitejas nepilngadīgo lietu komisija veic tikai šo funkciju.

IR mums arī Oļegs Dobrovoļskis. Pēc pārciestas traumas viņš sacis slikti redzēt. No skolas izslēgts, nekur nestrādā. Arī darbu viņam grūti atrast. Tā arī puisis kļūst bez darba. Gadās, gan dzer, gan kļūst. Nezinu, kurš par to atbildīgs. Protams, pirmkārt, māte. Un droši vien izglītības nodaļa. Ir taču speckola šāji redzošajiem.

UN vēl Normunds Ķekimovs, internātskolas audzēknis. Skola pacientās no viņa atbrīvoties. Saprota, zēnam raksturs smags. Bet viņš taču atradās internātā, kur jābūt kontrolei ne tikai pār sekmiem, bet arī pār uzvedību. Nepilngadīgo lietu komisija nolēma Normundam sūtīt uz speckolu. Bet meņša laikā nevarēja to izdarīt, jo nebija transporta... Sai laikā zēns nemācījās, neko nedarīja.

BERNI — pats dārgākais, kas mums ir. Un pie tā, ka radies šāds stāvoklis, vainīga gan skola, gan sabiedrība, gan, pirmām kārtām, vecāki.

BIEZI skola sūta mums dokumentus par audzēkni, nenorādot vecāku uzvārdu. Luk, mēs tad domājam, kā starp 3,5 tūkstošiem strādājošo sameklēt vajadzīgos. Redzams, skolu vecāki neinteresē.

VADOTĪES no lēmuma par vispārīgā izglītības skolas bāzes uzņemumu, mūsu rūpnīcu piestiprināja 4. vidusskolai. Lai organizētu audzēkņu sagatavošanu darbam. Par sadarbību darbaudzināšanā, apmācību, profesionālo orientāciju un sabiedriski derīga ražošanas darba organizēšanu noslēgts līgums, ko parakstījis skolas direktors un rūpnīcas direktors.

IK gadu rūpnīcā ar sabiedriski derīgu darbu aizņemti 150—156 skolēni no 7.—8. klases, apgūstot autoatslēdznieka, atslēdznieka namdara, elektromontiera, KMI un A atslēdznieka, ķīmiskās analīzes laboranta, masku izgatavotāja, plaša patēriņa preču produkcijas pakotājas braktējais, bērnu darbu darbinieku profesijas.

RŪPNĪCA izveidoji divi mācību iecirkņi — 50 un 20 darba vietām. Prakse liecina, ka tur, kur jaunieši nodarbināti ar istu un vajadzīgu darbu, viņi strādā ar interesi. Nav aizrādījumu arī par disciplīnu. Taču gadās, ka dažī neierodas praksē vispār, vai arī nokavē, pie tam paliek nesodīti. Vēl jo vairāk, atsevišķu pedagogu un vecāku vidū kļūst runas, ka darbs rūpnīcā ir kaitīgs, tas nav priekš mūsu bērniem. Bet dažs labs no viņiem pie mums nemaz nav bijis, uzņemumu nemaz nepazīst. Bet, starp citu, bērni strādā, un viņiem patīk. Viss līdzīgs gadījumos nepieciešams tikt skaidrībā, pārliecināt, un te nu vajadzīga cieša sadarbība ar klases audzinātāju.

7.—8. KLASU audzēkņi tiek apmācīti, iepazīstas ar ražošanu, bet 9.—10. klašu skolēni, kad nepieciešams darbs specialitātes ražošanā, apgūst autovadītāja vai skaitļošanas mašīnu operatora specialitāti, jo mūsu rūpnīcā ir bāzes uzņemums, tam nepieciešams darba spēks. Tādēļ rūpnīcā ļoti svarīgi, lai 4. vidusskolas 9.—10. klašu audzēkņi iegūtu profesionālo apmācību ar mācību ražošanas kombināta starpniecību.

BERNS tiek audzināts darbā. Bet mēs pēdējos gados esam runājuši tikai par to, kā labāk organizēt bērnu atpūti. Atpūtušies tik tālu, ka tagad vairs nezinām, kā iemācīt strādāt. Dānija, piemēram, 16—19 gadus vecu jauniešu vidū 60 procenti prot to vai citu darbu, aptuveni katrs ceturtais nopelna savu prasību līmeni, nelīdzot palīdzību vecākiem. Daudz bērnu dod savu ieguldījumu ģimenes budžetā, piedaloties maksājumos par dzīvokli, telefona abonēšanu. Protams, tas nenozīmē, ka «pašfinansēšanas» vecums ir 16 gadi. Aizvien vairāk zēnu un meiteņu vērsās pie darba 13—14 gados. Bērni prātīgāk tērē naudu, kad pēc pieredzes zina, cik grūti tā nāk. Strādājošajiem pusaudžiem nepietiek laika, lai ne-lietderīgi izniekotu.

AUDZINĀSANA problēmu ir ļoti daudz. Par tām var ilgi runāt. Laiks rīkoties.

● SVETKOS.

Jau četrpadsmito reizi Cēsis notika Tautas fotokluba «Cēsis» organizētā fotoizstāde. Sogad tajā piedalās piecu fotokluba 27 biedri. Trīs darbus šajā izstādē demonstrē arī mūsu rūpnīcas strādnieks ALEKSEJS KOZINČES, kura fotogrāfijas regulāri publicējam mūsu laikrakstā.

Par fotogrāfiju «Svetkos» žūrija piešķir Aleksejam Kozinčam vienu no balvām.

Tagad Aleksejs Kozinčes gatavojas jaunām izstādēm. 18. septembrī ar viņa ekspozīciju «Valmieras pasākumi 1986.—1987. gadā» varēs iepazīties 5. ceha arod biedrības ceha ceļules dalībnieki ausānas ceha lekciju zālē.

● PIEMIŅAS DIENA.

Talcinieki, posities!

Sācies septembris, mēnesis, kad ekspluatācija jānodrošina 25 dzīvokļu mājā 1. Maija ielā 3. Apmešanas darbi dzīvokļos pabeigti. Nākamajiem iemītniekiem ar skubu jāgēras pie krāsošanas darbiem. Paredzēto darbu apjomu nav iz-

pildījuši 1. SPMK ļaudis, kuriem māja bija jāpievieno siltumtrasei. Pienākusi kārtā labiekārtošanas darbiem. Sākot ar 5. septembri aicinām sabiedriskās talkas strādniekus, kalpotājus, inženiertehniskos darbiniekus! Neaizmirsim, ka katra kolektīva loceklis goda pienākums ir nostrādāt 4 dienas sociālā un kultūras objektu celtniecībā.

Pagaidīsim līdz oktobrim?

«Valmieras Ķīmiķi» redakcija saņēmusi sūdzību no rūpnīcas deivīnāvu māju iedzīvotājiem sakarā ar ielgūšo karstā ūdens trūkumu. Arī aukstā ūdeņa bieži nav. Mūsu korespondents griežas pēc pasākumiem pie direktora palīga sadzīves jautājumos VIĻNA MIODLES. Luk, ko viņš teica:

— Vispirms par to, kā radās šī problēma. Kad mēs sākām celt deivīnāvu mājas, pilsētas vadība tam visam apsolīja normālu ūdensapgādi. Taču pēc pirmās no šīm piecām mājām nodošanas ekspluatācijā izrādījās, ka tehniski šis uzdevums nav izpildāms. Un tad mēs saviem spēkiem uzcelām sūkņu staciju. Tā sāka apkalpot divus pirmos deivīnāvu namus.

Bet mājām Gaujas ielā 9., 11. un 13. projekts vispār nebija paredzējis sūkņu staciju. Bija jāatrod iezja no šī stāvokļa un mēs, pēc visu piecu deivīnāvu namu nodošanas ekspluatācijā, 11. nama pagrabā uzstādījām papildus sūkni. Visus šos gadus tas darbojās normāli. Taču mājas iedzīvotāji pastāvīgi un pamatoti sūdzējās par troksni, ko rada sūkņa darbība. Šī iemesla dēļ, kā arī pēc rajona sanitāri epidemioloģiskās stacijas norādījuma mēs bijām spiesti sūkni atslēgt.

Un atkal pilsētas vadītāji mums solīja, ka tiks nodrošināts 3,5 atsevišķu spiedienu, kas ūdens deivīnāvu mājas pienāks bez partraukumiem. Taču šāds spiediens turējās tikai dažas dienas. Pilsētas veco ūdensvada sistēmu nedrēšā stāvokļa dēļ sākas cauruļu plūsmu dažādās vietās. Un pilsēta atceļas no saviem solījumiem.

Tas viss notika šī gada maijā. Protams, mēs nesēdējām rokas klēpi salīkusi, veicām vairākus pasākumus. Piemēram, palielinājām cauruļu diametru, veicām ventilu saimniecības revīziju. Bet ar to nepietiek. Gaujas ielā 11. un 13. māju iedzīvotāji palikuši bez karstā ūdens, bet aukstais pienāk tikai nakti.

Tad šīsa pieņemts lēmums, atbilstoši kuram rūpnīcas konstruktori izstrādāja vecās sūkņu stacijas rekonstrukcijas projektu. Nāksies uzstādīt papildus iekārtu. Būvība mēs iesāstīsimies pilsētas ūdensvada trasē. Nepieciešamo spiedienu radīsim ne tikai mūsu mājām, bet arī apkārtnējam rajonam.

Tagad iekārta ir gandrīz savākta un septembrī uzsāksim tās uzstādīšanu. Jāveic arī zināms zemes darba apjoms. Mēs jau esam brīdinājuši deivīnāvu māju iedzīvotājus, ka viņu interesēs ir palīdzēt izrakt piecāpdmīt metrus garo trasī. Pamatdarbus izpilda «Lenhimpromenerg» iecirknis. Rekonstruēto sūkņu staciju paredzēts palaist oktobra vidū.

NO REDAKCIJAS:

Mēdz teikt, ka — labāk vēlāk nekā nemaz. Un tomēr rodas pamatots jautājums: vai tad šādi atbrīvinājumi nevarēja atrast jau krievu agrāk? Visu vasaru, kad vajadzība pēc ūdens pieaug, desmitiem ģimeņu tas nebija pieejams.

Un vēl. Darbu gaitā objekta nepārtraukti ir jākontrolē. Lai visāda gadījumā palānotie termiņi tiktu stingri ievēroti. Bet vislabāk būtu, ja sūkņu stacija sāktu darboties pat agrāk nekā plānots.

Komjaunatnes dzīve:

informācija

Nesen stikla šķiedras ražošanas cehā notika komjaunatnes organizācijas pārskata un vēlēšanu sapulce. Pārskata ziņojumu nolaišija komjaunatnes ceha organizācijas sekretāre Ilze Kasparāne. 1. septembrī Ilze uzsāk mācības medicīnas skolā, un par sekretāri komjaunieši ievēlēja savu biedri, jauno komunisti, spēlētāju Dinu Andersoni.

Redaktore V. LEJSTRAUTA

HRONIKA

Pamatoties uz kvalifikācijas komisijas lēmumu, 4. ceha mācekļi Gaļinaļ Titovai piešķirta šķetereļtās ceturta kategorija, Ingai Maskei — audējas trešā kategorija, Guntai Letlānei — šķeretājas ceturta kategorija, Daigai Meldeŗei — šķeretājas ceturta kategorija.

DZO daļa prakti strādā kā inženieris organizatoris jaunais speciālists Ivans Ziharevs. Atbildīgā par prakses darbu ir tehniskās normēšanas vecākā inženiere Olga Voiska.

Sakarā ar saslimtības samazināšanos mūsu rūpnīcā šagada otrā ceturksni izmaksāta prēmija rūpnīcas politiklinikas galvenajai ārstei Tatjanai Bļednajaļ.

Pamatoties uz nolikumu par maksliņķu desinatūru un maksliņķnieka kolorista prēmēšanu par de-

koratīvo audumu jaunām struktūrām un jaunieim zīmējumiem, no materiāļās stimulēšanas fonda Zandai Blaus, Anitai Kuzmai un Arījai Pakerei izmaksātas prēmijas par 1987. gada 2. ceturksņa darba rezultātiem.

Sastādōt aprēķinu pēc šagada jūlija ceļazīmes, noskaidrots, ka 19 autovadītāju strādājūsi, iekonomot degvielu. To vidū Guntis Dzenuska — 78 litri, Aleksandrs Saimorodnovs — 84 l. Gunārs Rāvis — 240 l, Aivars Kārkļis — 84 l, Zigurds Melderis — 62 l un citi. Kopumā mēnesi vadītāji ietaupījuši 927 litrus degvielas, par ko saņēmuši prēmijas.

Atsevišķi vadītāji kā Aleksejs Jorofeļevs un Lavrentijs Voronovs pārterējuši pa 14 un 10 litriem degvielas. No vainīgajiem tiks ieturēta samaksa par nepamatoti pārterēto benzīnu.

Pēc sociālistiskās sacensības rezultātiem uzvarētajiem izmaksātas prēmijas 707 rubļu apmērā.

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienā, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 32472 un 339. Iespeļis: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upiņa ielā 7, 0,5 uzsk. Iespeļloksne, oļseta tehnika. Tirāža 800 eks. «Valmieriskā ķīmija» («Валмиерскā ķīmija») — izdāneņe partkom. komiteja un administrācija Valmieriskā zāvēda stekļvolnķnā, vķhōdīt tipogrāfijā «Liesma», 228600, g. Valmierā, ul. A. Upiņa, 7. Oļsetnā ķeķtē, 0,5 uļs. p. a. Tirāķ 400 ķķs. Na ruskķm ķķzķ.